Insulele pustii ale înțelegerii

On August 12, 2013

Asigură evoluția leadershipului tău spre noi orizonturi, fără să-ți direcționezi puterea de înțelegere a științei spre extreme care depășesc limitele de normalitate unanim acceptate.

Am văzut o mulțime de insule, mărturisea un erou al lui Jules Verne, semănate parcă de o mână capricioasă, mari sau mici, majoritatea abia ivindu-se din ape și atât de joase că, uneori, cea mai mică înălțare a apelor era de-ajuns pentru a le acoperi cu totul.

Insulele reprezentau simbolul unei diversități de repere bine trasate pe harta viziunilor și idealurilor mele, între punctele de control ale cunoașterii depline, mai presus de orice înțelegere. Aceste suprafețe de contact mici și mari în raport cu dimensiunea sinelui meu, indicatori ai unei staționări în zona profundă a unor experiențe idealistice, exprimau legătura dintre mai multe procese care se mențineau constante, prezentând maximum de stabilitate față de factorii perturbatori generatori de gânduri stranii.

Gânduri care parcă se repetau la nesfârșit într-un adevărat jurnal vizual al vremurilor de mult timp apuse. Gânduri care mă ridicau mai presus de obișnuit și mă introduceau în zone de proiecții care alterau percepțiile general acceptate legate de spațiu și timp.

Teritoriul sufletesc al unei ființe este un exercițiu de invadare a unei insule mai puțin cunoscute. Eram în căutarea unui semn, susținut de o mulțime infinită de adevăruri mai mult sau mai puțin relative, care ar fi putut stabili o legătură între răspunsuri și întrebări. Dar apele tulburi în care mă scăldam la acea vreme, poate cea mai marcantă experiență din viața mea, nu puteau fi acoperite decât de straturile cele mai înalte ale psihicului în relație cu știința.

Leadership: Sensul vieții tale echivalează cu o neîncetată explorare a orizontului cuprins între dobândirea unei noi conștiințe de sine și experiența de gestionare a cunoașterii orientată spre modificarea percepțiilor despre ce retrăiești odată cu amintirile tale?

Practic toată forța mea intelectuală, în condiții de maximă eficiență, se măcina sau se inactiva după câteva cicluri de utilizare, asemenea unei reacții chimice donatoare de energie care determină procese de transport în sens antientropic. Sistemul meu de gândire nu mai prezenta o comportare ideală. Insulele păreau să se întindă spre extremități care depășeau dimensiunile mele de acceptare, creând un efect de reacție negativă în cascadă.

Mă aflam în fața unei redescoperiri a esenței mele de a fi, așa cum nu o cunoscusem vreodată. Nu puteam să nu remarc totuși că inovațiile radicale pe care le generam, și mai ales inaccesibilul la care mă raportam, produceau o anumită distorsiune în analiza sau interpretarea combinațiilor de idei haotice și absurde. Trebuia să scormonesc prin haosul deplasărilor gândurilor mele spre noi destinații, în căutarea unei licăriri de sinceră lămurire. Unde mă aflam în relație cu mine însumi?

Insulele trebuiau să se interfereze cu aspirația de adevăr, care excludea orice interpretare. Iar aceasta implica doar un singur lucru: să nu mai continui să mă îndoiesc de caracterul arbitrar al experienței mele de viață în relație cu înțelegerea structurii gândirii mele. Trebuia să găsesc o logică în tot ceea ce făceam, oricât de ascunsă ar fi ea. Şi o cursivitate în mintea mea, în gânduri și idei. Altfel situația în sine ar fi devenit inacceptabilă.

Amintirile mele încă se leagă de aceste insule care îmi modelează percepțiile despre ceea ce contează să aflu nou despre mine în fața unei realități diferite, una care există dincolo de ceea ce cred că sunt în stare să recunosc la prima vedere. Ştiința de care mă simt în stare să o înțeleg, determinarea existențială a cunoașterii de care încă sunt legate interpretările unei vieți literare, se poate câștiga prin apropierea de o idee care să conecteze lumea întreagă la mine.

Leadership: Te oprești la porțile unei cetăți necucerite sau continui să oferi noi interpretări experiențelor tale de viață în dreptul unor repere care se plasează în zone mai puțin accesibile?

Gândurile te ridică mai presus de obișnuit? Ești în căutarea unui semn, susținut de o mulțime infinită de adevăruri mai mult sau mai puțin relative? Apele tulburi în care te scalzi nu pot fi acoperite decât de straturile cele mai înalte ale psihicului în relație cu știința?

Pe planul științei și al vieții, ce pot deveni superflue în fața acțiunilor al căror protagonist permanent ești tu, câștigul pe care îl poți obține din contribuția la acestor două provocări, abordate cu pragmatism și responsabilitate, menite să-ți determine o bună funcționalitate, nu trebuie să se prezinte ca un obiect menit să înlocuiască leadershipul adevărat. Ci ca un produs al gândirii mai presus de tiparele tradiționale, care reușește înfăptuirea unei concepții vizionare asupra evoluției relației dintre leadership și rezultatele imprevizibile ale cunoașterii, în raport cu sinele tău.

A te opri la porțile unei cetăți necucerite, dar de o însemnătate colosală, înseamnă să contrazici verosimilul, realitatea imediată, perceptibilă, prin determinarea unei probabilități foarte mici de asigurare a unei noi imagini despre sine.

În condițiile absenței chiar și celor mă firave înnoiri de perspective care pot spori șansele de creștere a câștigului pe care îl poți obține de pe urma "accesibilității" tale, vei parcurge drumul spre excelență în sens invers. Repere bine trasate pe harta viziunilor și idealurilor tale, comportându-se impredictibil, se vor extinde treptat până la limita în care ar putea deveni incontrolabile.

Iar atunci leadershipul va ceda, sau va înregistra un minim de stabilitate față de factorii perturbatori ai unei aprovizionări necorespunzătoare cu abordări care nu aduc rezultate așteptate.

Leadership: Poți să extinzi interpretările pe care le dai realității prin conștientizarea acceptării de sine și a dreptului de a exista așa cum ești în fața unui orizont necunoscut?

Un orizont necunoscut este o insulă pe care nu ai aprofundat-o, dar care merită toată atenția, fiind situată probabil în vecinătatea acelei laturi a științei de a fi deținător de adevăruri despre natura esențială a lucrurilor și fenomenelor. Asta înseamnă să fii avantajat de posibilitatea de a te elibera de conformismul societății și de a funcționa dincolo de prejudecăți.

Două mutări intermediare cu perspective nesigure pot conduce la o modificare sau invalidare a configurației sistemului tău funcțional. Prima, înfăptuirea unei atracții și unificări între gândire și cunoaștere, în sensul unei ascensiuni spre forme superioare de înțelegere a leadershipului, printr-o încadrare mai bună a reperelor pe harta viziunilor și idealurilor proprii. A doua, crearea unei legături între punctele de control ale cunoașterii depline, raportată la forța opusă a oricărei posibilități de afirmare de sine.

Aceste două mutări pot bloca sau debloca căile de acces spre porțile cetății necucerite ale științei, care își are din totdeauna locul în vârful leadershipului. Porțile deschid și sporesc capacitățile de inovare, interferate de aspirația spre înălțime și spre perfecțiune, denaturând ușor adevărul pe care nu-l cunoști despre tine și care nu se poate alinia întotdeauna deschiderii spre schimbare.

Așa cum conversația de calitate presupune un echilibru între a asculta și a vorbi, tot astfel legătura dintre procesul tău de evoluție și percepțiile despre tine însuți pe toată durata producerii de noi abordări și transformări de idei, trebuie să se mențină constante. Altfel forța ta intelectuală, în condiții de maximă eficiență, se va măcina sau se va inactiva după câteva cicluri de utilizare.

Limitele de normalitate unanim acceptate sunt date de acele aspecte ale realității care pot fi văzute și nu vor putea înlocui aspecte ale irealității.

Să asiguri evoluția leadershipului spre noi orizonturi înseamnă să îmbogățești cu noi interpretări ale experiențele tale de viață și de învățare, filtrate prin prisma putinței de înțelegere a realității pe care alții nu știu s-o exploateze și să extragă din ea ce e de valoare.

Insulele pustii ale înțelegerii sunt acele zone insuficient cunoscute și cercetate a căror explorare este îngreunată sau limitată de cunoașterea actuală. Persistența în aceste zone duce la stagnare în leadership și la îndepărtarea de punctul terminus propus inițial. Şi în cele din urmă la decăderea leadershipului.

Source: https://neculaifantanaru.com/insulele-pustii-ale-intelegerii.html